

Література:

1. Господарський кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 436-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18, № 19-20, № 21-22, ст.144.
2. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. Ст. 356.
3. Постанова КМУ №668 «Про затвердження Загальних умов укладення та виконання договорів підряду в капітальному будівництві» від 01 серп. 2005 р. № 668-2005-п.
4. І. А. Слободська, М. В. Стешенко «Договір будівельного підряду як регулятор відносин у сфері будівництва». Київ: Юридичний вісник 1 (54), 2020.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-266-4/37>

АДВОКАТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСОБЛИВИЙ ВИД ЮРИДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Цховребов Р. Т.

*здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії I курсу
кафедри державно-правових дисциплін
факультету права та економіки
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Для правильного розуміння особливостей поняття адвокатської діяльності, доцільним є розкриття поняття юридичної діяльності.

Науковці визначають, що юридична діяльність – це різновид правової діяльності, що здійснюється у сфері права юристами на професійній основі з метою отримання правового результату, задоволення потреб та інтересів соціальних суб'єктів відповідно до вимог права.

Юридична діяльність здійснюється у сфері права. Сфера права – це всі структурні рівні та види суспільних відносин, де право реально

здійснює свій вплив. Це різноманітні сфери соціального життя, найрізноманітніші життєві ситуації, в яких люди для отримання позитивного результату керуються приписами правових актів. Навіть в таких специфічних сферах соціального життя як сфера релігійної діяльності, сфера діяльності громадських об'єднань, право має також свій вплив, хоча дещо в опосередкованій формі [1, с. 55].

Що ж до структури юридичної діяльності, то вона являє собою сукупність взаємопов'язаних складників, елементів, необхідних для збереження цілісності юридичної практичної діяльності і виконання її соціального призначення та реалізації функцій [5, с. 33].

Адвокатська діяльність є видом юридичної діяльності. Особливості цієї діяльності вбачаються з її законодавчого врегулювання.

Конституція України (ст. 59) гарантує кожному право на професійну правничу допомогу. У ч. 1 ст. 131-2 Конституції України також проголошено існування в Україні одного з найважливіших правових інститутів – адвокатури, основними завданнями якої є надання професійної правничої допомоги [2].

Значною мірою за станом адвокатури та ставленням до неї держави судять про демократичність самої держави. Престиж адвоката та ефективність його діяльності перебувають у прямій залежності від становища людини в суспільстві і державі, від ставлення до фундаментальних принципів демократії і законності [1, с. 57].

У будь-якому правовому суспільстві адвокату належить особлива роль. Адвокат має діяти не тільки в інтересах клієнта, а й в інтересах права в цілому. Основні положення про роль адвокатів, прийняті на VIII Конгресі ООН по запобіганню злочинам, що відбувся у серпні 1990 року, вказують на особливість адвокатської діяльності в суспільстві, яка має поважатися і гарантуватися урядами при розробці національного законодавства та його застосуванні як адвокатами, так і суддями, прокурорами, членами законодавчої та виконавчої влади і суспільством у цілому [4].

Після здобуття Україною незалежності в українському законодавстві зроблено перші кроки на шляху створення самостійної, незалежної адвокатури. 19 грудня 1992 року був прийнятий Закон України “Про адвокатуру”, за яким у статті 1 адвокатура в Україні визнавалася добровільним професійним громадським об'єднанням, покликаним

згідно з Конституцією України сприяти захисту прав, свобод та представляти законні інтереси громадян України, іноземних громадян, осіб без громадянства, юридичних осіб, подавати їм іншу юридичну допомогу. Але це був перший Закон України, який мав свої позитиви і певні недоліки.

5 липня 2012 року Верховною Радою України був прийнятий вже другий Закон України “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” (далі – Закон), за яким “Адвокатура України – недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом (ст. 2 Закону) [6].

У частині 2 Закону вказано, що адвокатуру України складають всі адвокати України, які мають право здійснювати адвокатську діяльність.

Правовою основою діяльності адвокатури України є Конституція України, Закон України від 2 липня 2012 року «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Закон України від 2 червня 2011 року «Про безоплатну правову допомогу» та інші законодавчі акти України.

За своєю природою адвокатура є організацією професійних юристів, яка виконує важливу суспільну функцію – захист прав і законних інтересів громадян та організацій. Недержавний характер адвокатури має прояв у тому, що, надаючи будь-яку юридичну допомогу, адвокат відстоює справедливість, порушене право. А це є невід’ємним елементом, першоосновою суспільного устрою. Разом з цим діяльність адвокатури несе в собі й державний характер, адже вона як елемент політичної системи виконує функцію особливої державної ваги – захищає права й законні інтереси громадян [3].

Адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів.

Література:

1. Гусарев С. Д. Юридична деонтологія (Основи юридичної діяльності : теоретичні і деонтологічні аспекти) / С. А. Гусарев,

С. Д. Тихомиров. Київ : Національна академія внутрішніх справ України. 2000. 655 с.

2. Конституція України. Верховна Рада України; Конституція України, Конституція, Закон від 28.06.1996. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

3. Мультимедійний навчально-методичний посібник. Судові та правоохоронні органи України. URL:https://arm.naiu.kiev.ua/books/spou_2019/info/lec7.html

4. Основні положення про роль адвокатів. ООН; Положення, Міжнародний документ від 01.08.1990. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_835#Text

5. Скакун О. Ф. Теорія права і держави. 4-те видання, стереотипне. Підручник. Київ : Алерта, 2021. 528 с.

6. Про адвокатуру та адвокатську діяльність. Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-266-4/38>

ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЮРИДИЧНОЇ СПРАВИ

Цховребова М. Г.

*здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії 1-го курсу
кафедри державно-правових дисциплін
факультету права та економіки
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Одним з ключових елементів правової системи суспільства є юридична діяльність, яка не тільки поєднує право і правосвідомість, але й забезпечує належний рівень правового регулювання у суспільстві. Юридична діяльність поєднує нормативно-правові й індивідуально-правові приписи, суб'єктивні права і юридичні обов'язки, правові ідеї з рішеннями, що приймаються на їх реалізацію. Особливою складовою юридичної діяльності є розгляд та вирішення юридичних справ. Для визначення змісту та основних характеристик юридичної справи є сенс у дослідженні компонентів цього терміно-поняття.